

ANDRA VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 21 JANUARI

Läsning

Heb 5:1-10

Varje överstepräst utses bland människor, och det är människor han får till uppgift att företräda inför Gud, genom att frambära offergåvor för deras synder. Han kan ha fördrag med de okunniga och vilsegångna, eftersom han själv är behäftad med svaghet och därför måste frambära syndoffer lika mycket för sig själv som för folket. Ingen tar sig denna värdighet; han blir kallad av Gud, liksom Aron. Så är det också med Kristus. Han tog sig inte värdigheten som överstepräst utan fick den av honom som sade: Du är min son, jag har fött dig i dag, liksom han på ett annat ställe säger: Du är för evigt präst, en sådan som Melkisedek.

Under sitt liv på jorden uppsände han med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja. Fast han var son lärde han sig lyda genom att lida, och när han hade fullkomnats blev han för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning, av Gud kallad överstepräst, en sådan som Melkisedek.

Responsoriepsalm

Ps 110:1-4 (R. 4bc)

R. Du är präst för alltid, i Melkisedeks efterföljd.

Så lyder Herrens ord till min härskare:

Sätt dig på min högra sida,
medan jag lägger dina fiender
som en pall under dina fötter. R.

Din kungaspira sträcker Herren ut från Sion:
härska nu bland dina fiender! R.

Villigt samlas ditt folk
i dag då makten blir din.
På heliga berg har jag fött dig
som dagg ur gryningens sköte. R.

Herren har svurit en ed som han inte skall bryta:

Du är präst för alltid i Melkisedeks efterföljd. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Johannes lärjungar och fariseerna fastade. Då kom några och frågade Jesus: »Varför fastar Johannes lärjungar och fariseernas, men inte dina lärjungar?« Jesus svarade: »Inte kan väl bröllopsgästerna fasta medan brudgummen är hos dem? Så länge de har brudgummen hos sig kan de inte fasta. Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och när den dagen är inne kommer de att fasta. Ingen syr fast en bit okrympt tyg på ett gammalt plagg. Då sliter ju det nya tyget med sig av det gamla och det blir en värre reva. Ingen håller nytt vin i gamla vinsäckar, för då spränger vinet säckarna, och både vinet och säckarna förstörs. Nej, nytt vin slår man i nya säckar.«

TISDAG DEN 22 JANUARI**Läsning**

Heb 6:10–20

Gud är inte orättvis och glömmer inte vad ni har gjort och vilken kärlek ni har visat hans namn genom att nu som förut tjäna hans heliga. Jag önskar att ni alla ända till slutet måtte visa samma iver att få se ert hopp uppfyllt. Förslöas inte utan sträva efter att likna dem som genom tro och tålamod får sin del av vad Gud har lovat.

Då Gud gav Abraham löftet svor han vid sig själv – någon högre kunde han ju inte svära vid – och sade: Ja, jag skall rikligt välsigna dig och göra din ätt talrik. Abraham fick också efter tålig väntan vad Gud hade lovat. Människor svär vid en som är högre än de; eden blir en säkerhet som tystar varje invändning. Då nu Gud särskilt ville bevisa för dem som hans löfte gällde hur orubbligt hans beslut är, gick han i borgen för det med en ed. Hans avsikt var att genom två orubbliga utfästelser, i vilka han som Gud omöjligt kan ha ljugit, ge oss en stark uppmuntran, oss som har tagit vår tillflykt till det hopp som ligger framför oss. Detta hopp är vår själs ankare. Det är tryggt och säkert och når innanför förhänget, dit Jesus öppnade vägen för oss då han blev överstepräst för evigt, en sådan som Melkisedek.

Responsoriepsalm

Ps 111:1–2, 4–5, 9, 10c (R. 5b)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta
i församlingen, mitt ibland de trogna.
Stora är Herrens gärningar,
de begrundas av alla som har sin glädje i dem. R.

Han vill att man skall minnas hans under,
nådig och barmhärtig är Herren.
Han ger mat åt dem som fruktar hans namn,
han tänker för evigt på sitt förbund. R.

Han har befriat sitt folk,
han har stadgat sitt förbund för evigt,
hans namn är heligt och fruktansvärt.
Hans lov förblir i all evighet. R.

Halleluja

Jfr Ef 1:17–18

V. Må vår Herre Jesu Kristi Fader ge vårt inre öga ljus,
så att vi ser vilket hopp han har kallat oss till.

Evangelium

Mark 2:23–28

En sabbat tog Jesus vägen genom sädesfälten, och lärjungarna började rycka av ax medan de gick. Då sade fariseerna till honom: »Varför gör de sådant på sabbaten som inte är tillåtet?» Han svarade: »Har ni aldrig läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga och inte hade något att äta? Han gick in i Guds hus – det var när Evjatar var överstepräst – och åt upp skådebröden som inga andra än prästerna får äta, och gav också dem som var med honom.« Och Jesus sade till dem: »Sabbaten blev till för människan och inte människan för sabbaten. Alltså är Människosonen herre också över sabbaten.«

ONSDAG DEN 23 JANUARI

Läsning

Heb 7:1–3, 15–17

Melkisedek var kung i Salem och präst åt Gud den högste. Det var han som mötte och välsignade Abraham, när denne vände tillbaka efter sin seger över kungarna. Det var åt honom Abraham gav tionde av allt. Först och främst betyder hans namn »rättfärdig konung«, vidare är han kung i Salem, det vill säga »fredskonung«. Han har ingen far, ingen mor och inget stamträd. Hans dagar har ingen början, hans liv inget slut. Han är lik Guds son: han förblir präst för alltid.

Det hela blir än klarare när det nu uppstår en präst av annat slag, lik Melkisedek däri att han har blivit präst inte genom en lag som kräver en viss härstamning utan genom kraften i ett oförstörbart liv. Ty om honom betygas: Du är för evigt präst, en sådan som Melkisedek.

Responsoriepsalm

Ps 110:1–4 (R. 4bc)

R. Du är präst för alltid, i Melkisedeks efterföljd.

Så lyder Herrens ord till min härskare:
Sätt dig på min högra sida,
medan jag lägger dina fiender
som en pall under dina fötter. R.

Din kungaspira sträcker Herren ut från Sion:

härska nu bland dina fiender! R.

Villigt samlas ditt folk
i dag då makten blir din.
På heliga berg har jag fött dig
som dagg ur gryningens sköte. R.

Herren har svurit en ed som han inte skall bryta:
Du är präst för alltid i Melkisedeks efterföljd. R.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Mark 3:1-6

Vid den tiden gick Jesus till synagogan och där satt en man som hade en förtvinad hand. Folket höll ögonen på Jesus för att se om han skulle bota honom på sabbaten; de ville ha något att anklaga honom för. Han sade till mannen med den förtvinade handen: »Stig upp och kom fram.« Sedan frågade han dem: »Vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att döda?« De teg. Då såg han på dem fylld av vrede och sorg över att de var så förstockade. Och till mannen sade han: »Håll fram handen.« Han höll fram den, och den blev bra igen. Men fariseerna gick bort och började genast överlägga med Herodes anhängare om hur de skulle röja Jesus ur vägen.

TORSDAG DEN 24 JANUARI

Läsning

Heb 7:25 – 8:6

Jesus kan också nu och för all framtid rädda dem som nalkas Gud genom honom, eftersom han alltid lever och kan vädja för dem.

En sådan överstepräst var det vi behövde: en som är helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare, upphöjd över himlarna. Han måste inte som de andra översteprästerna dagligen offra först för sina egna synder och sedan för folkets. Det gjorde han en gång för alla när han offrade sig själv. Lagen förordnar överstepräster med mänskliga svagheter, men den ed som avlöser lagen har insatt en som är son och har nått evig fullkomlighet.

Huvudpunkten i vad jag har att säga är detta: Vi har en överstepräst som sitter på högra sidan om Majestätets tron i himlen och förrättar tjänst i helgedomen, det sanna förbundet, som är rest av Herren och inte av någon människa. En överstepräst tillsätts för att frambära offergåvor, och därför måste också vår ha något att bära fram. Om han nu vore här på jorden, skulle han inte ens vara präst, eftersom det finns andra som frambär gåvorna enligt lagen. Men vad de tjänar är en skuggbild av de himmelska tingen, så som det blev sagt av Gud till Mose då han skulle uppföra

tältet: Se till att du gör allting efter den förebild som jag visade dig på berget. Men nu har Kristus fått ett prästämbete som är vida överlägset, eftersom han förmedlar ett bättre förbund, ett som är stadfäst med starkare löften.

Responsoriepsalm

Ps 40:7-10, 17 (R. jfr 8a, 9a)

R. Se, jag kommer för att göra din vilja.

Till slaktoffer och matoffer har du inte behag
- öppna öron har du givit mig -
du begär inte brännoffer och syndoffer.
Därför säger jag: »Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta.« R.

Jag bådär glädje, jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Se, jag tillsluter inte mina läppar;
du, Herre, vet det. R.

Men alla de som söker dig
må fröjdas och vara glada i dig,
de som längtar efter din räddning
må alltid säga: »Herren är stor«. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium

Mark 3:7-12

Vid den tiden drog Jesus sig undan mot sjön tillsammans med sina lärjungar. En massa människor från Galileen följde med, men också från Judeen, Jerusalem och Idumeen och från andra sidan Jordan och från trakten kring Tyros och Sidon kom människor i massor till honom, när de hörde talas om allt han gjorde. Han sade åt sina lärjungar att ha en båt till reds, så att han slapp bli trängd av folkmassan. Han hade botat många, och nu kom alla som led av någon plåga och trängde sig på honom för att få röra vid honom. Och när de orena andarna såg honom, föll de ner för honom och ropade: »Du är Guds son.« Men han förbjöd dem strängt att avslöja vem han var.

FREDAG DEN 25 JANUARI

PAULUS OMOVÄNDELSE

Fest

Läsning

Apg 22:3-16

Paulus sade till folket i Jerusalem: »Jag är själv jude, född i Tarsos i Kilikien men uppfostrad här i staden. Hos Gamaliel har jag fått grundlig undervisning i vår fäderneärvda lag. Jag har kämpat för Guds sak lika ivrigt som ni alla gör i dag. Jag har varit dödsfiende till Vägen och tagit fast både män och kvinnor och satt dem i fängelse. Det kan översteprästen och hela rådet intyga. Av dem fick jag med mig brev till våra bröder i Damaskus och reste dit för att också där fångsla folk och föra dem till Jerusalem, där de skulle få sitt straff.

Men under färden, då jag närmade mig Damaskus, omgavs jag plötsligt mitt på dagen av ett bländande ljussken från himlen. Jag föll till marken och hörde en röst säga till mig: 'Saul, Saul, varför förföljer du mig?' Jag frågade: 'Vem är du, herre?' Han svarade: 'Jag är Jesus från Nasaret, den som du förföljer.' De som var med mig såg ljuset men hörde inte rösten som talade till mig. Jag frågade: 'Vad skall jag göra, herre?' Och Herren svarade: 'Gå genast till Damaskus. Där skall du få veta allt som du har utsetts att göra.' Eftersom strålglansen hade gjort mig blind, fick mina följeslagare leda mig vid handen, och så kom jag fram till Damaskus.

Ananias, en from och lagtrogen man som hade gott namn om sig bland alla judarna i staden, kom till mig, ställde sig vid min sida och sade: 'Saul, min broder, öppna dina ögon och se!' Och strax kunde jag se honom. Han sade: 'Våra fäders Gud har utvalt dig till att få kunskap om hans vilja, till att se den Rättfärdige och till att höra hans röst. Du skall bli hans vittne och berätta för alla människor vad du har sett och hört. Tveka inte! Åkalla hans namn och låt dig genast döpas och tvättas ren från dina synder.' »

eller:

Läsning

Apg 9:1-22

Saul, som ännu rasade av mordlust mot Herrens lärjungar, gick till översteprästen och bad att få med sig brev till synagogorna i Damaskus: om han fann några som hörde till Vägen, män eller kvinnor, skulle han få fångsla dem och föra dem till Jerusalem. Men när han på sin resa närmade sig Damaskus, omgavs han plötsligt av ett bländande ljussken från himlen. Han föll till marken och hörde en röst som sade till honom: »Saul, Saul, varför förföljer du mig?» Han frågade: »Vem är du, herre?» – »Jag är Jesus, den som du förföljer. Stig upp och gå in i staden, så får du veta vad du skall göra.« Hans reskamrater stod förstummade; de hörde rösten men såg ingen. Saul reste sig upp, men fast hans ögon var öppna kunde han inte se. De tog honom då vid handen och ledde honom in i Damaskus. Under tre dagar var han blind, och han varken åt eller drack.

I Damaskus fanns en lärjunge som hette Ananias. Till honom sade Herren i en syn: »Ananias!« Han svarade: »Ja, herre.« Herren sade: »Gå genast till Raka gatan, och fråga i Judas hus efter en som heter Saul och är från Tarsos. Han ber, och i en syn har han sett en man som heter Ananias komma in och lägga sina händer på honom för att han skall se igen.« – »Herre«, svarade Ananias, »jag har hört från många håll om den mannen och allt ont han har gjort mot dina heliga i Jerusalem. Och nu är han här med fullmakt från översteprästerna att gripa alla som åkallar ditt namn.« Men Herren sade till honom: »Gå, honom har jag utvalt till mitt redskap. Han skall föra ut mitt namn till hedningar och kungar och Israels folk, och jag skall låta honom veta hur mycket han måste lida för mitt namns skull.«

Ananias gav sig i väg och gick till Judas hus. Han lade sina händer på Saul och sade: »Saul, min broder! Herren själv, Jesus, som visade sig för dig på vägen hit, har sänt mig för att du skall få tillbaka din syn och fyllas av helig ande.« Då var det som om fjäll hade fallit från Sauls ögon, och han kunde se igen. Han lät genast döpa sig, och när han hade ätit, återfick han krafterna.

Han stannade några dagar hos lärjungarna i Damaskus och började genast förkunna i synagogorna att Jesus är Guds son. Alla som hörde honom häpnade och sade: »Var det inte han som i Jerusalem ville förgöra alla som åkallar Jesu namn? Har han inte kommit hit för att gripa dem och ställa dem inför översteprästerna?« Men Saul uppträdde med allt större kraft och gjorde judarna i Damaskus svarslösa när han bevisade att Jesus är Messias.

Responsoriepsalm

Ps 117 (R. Mark 16:15)

R. Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet
eller: Halleluja.

Lova Herren, alla hedningar,
prisa honom, alla folk. R.

Ty hans nåd är väldig över oss,
och Herrens sanning varar i evighet. R.

Halleluja

Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Mark 16:15–18

Vid den tiden uppenbarade sig Jesus för de elva och sade till dem: »Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd. Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål, de skall ta ormar

med sina händer, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska.«

LÖRDAG DEN 26 JANUARI

TIMOTHEOS OCH TITUS

Minnesdag

Läsning

2 Tim 1:1-8

Från Paulus, genom Guds vilja Kristi Jesu apostel enligt löftet om liv i Kristus Jesus, till hans kära barn Timotheos. Nåd, barmhärtighet och frid från Gud fadern och Kristus Jesus vår herre.

Jag tackar Gud, som jag liksom mina förfäder tjänar med rent uppsåt, och minns dig ständigt i mina böner, dag och natt. Jag minns dina tårar och längtar efter att få se dig igen för att fyllas av glädje. Jag har blivit påmind om den uppriktiga tro som finns hos dig och som fanns redan hos din mormor Lois och din mor Eunike; jag är viss om att den finns också hos dig. Därför påminner jag dig om att du skall blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig sedan jag lade mina händer på dig. Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens. Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre och inte heller för mig som är fånge för hans skull, utan lid för evangeliet du också, med kraften från Gud.

eller:

Läsning

Tit 1:1-5

Från Paulus, Guds tjänare och Jesu Kristi apostel, sänd att föra Guds utvalda till tro och till kunskap om vår religions sanning, med dess hopp om evigt liv som Gud, som aldrig ljuger, har utlovat för oändligt länge sedan – när tiden var inne gjorde han sitt ord känt för alla genom den förkunnelse som har anförtratts mig enligt Guds, vår frälsares, befallning – från Paulus till Titus, hans äkta barn i den gemensamma tron. Nåd och frid från Gud fadern och Kristus Jesus vår frälsare.

När jag lämnade dig kvar på Kreta, var det för att du skulle ordna det som återstod att göra och tillsätta äldste i varje stad efter mina anvisningar.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 7-8a, 10 (R. 3)

R. Förkunna Herrens under bland folken.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
sjung till Herrens ära, alla länder,
sjung till Herrens ära, lova hans namn. R.

Båda glädje var dag, besjung hans frälsning,
förkunna bland hedningarna hans ära,
bland alla folk hans under. R.

Ära Herren, alla folkslag,
ära Herrens majestät,
ära Herrens höga namn. R.

Säg bland hedningarna: »Herren är nu konung!
Därför står jordkretsen orubbligt fast,
med rättvisa dömer han folken.« R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 10:1-9

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttio två och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er.«

TREDJE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 27 JANUARI

Första läsningen

Neh 8:2-4a, 5-6, 8-10

Esra, den skriftlärde, bar fram lagboken inför hela församlingen av män och kvinnor och alla som var mogna nog att lyssna. Det var den första dagen i sjunde månaden. Han läste ur lagen på torget framför Vattenporten, från tidigt på morgonen till mitt på dagen, för männen och kvinnorna och alla som var mogna nog, och hela folket lyssnade uppmärksamt till lagens ord. Esra, den skriftlärde, stod på en tribun av trä som hade byggts inkom för detta tillfälle. Och Esra öppnade bokrullen i hela folkets åsyn – han stod ju högre än de – och när han öppnade den reste sig hela folket upp. Esra prisade Herren, den store Guden, och med lyfta händer ropade hela folket: »Amen, amen.« De böjde knä och föll ner och tillbad Herren med ansiktet mot

marken. De läste ur Guds lagbok, tolkade den och utlade den, så att folket förstod vad som lästes.

Provinsguvernören Nehemja, prästen Esra, den skriftlärde, och leviterna, som undervisade folket, sade till de församlade: »Denna dag är helgad åt Herren, er Gud. Ni skall inte sörja och gråta.« Ty hela folket grät när de hörde vad som stod i lagen. Och Esra fortsatte: »Gå nu hem och njut av god mat och sött vin och dela med er åt dem som inte har kunnat förbereda någonting. Ty denna dag är helgad åt vår Herre. Var inte bedrövade. Den glädje Herren ger är er styrka.«

Responsoriepsalm

Ps 19:8–10, 15 (R. Joh 6:63c)

R. Alla dina ord är ande och liv.

Herrens lag är utan brist,
den ger liv på nytt.
Herrens lära är sann,
den gör den oerfarne vis. R.

Herrens påbud är rätta,
de ger hjärtat glädje.
Herrens befallningar är klara,
de gör blicken ljus. R.

Herrens ord är rena,
de skall alltid bestå.
Herrens stadgar är sanna,
de är alla rättfärdiga. R.

Ta i nåd emot mina ord,
mitt hjärtas bön till dig,
Herre, min klippa, min hjälpare. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 619

Andra läsningen

1 Kor 12:12–30

Liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka. Kroppen består inte av en enda del utan av många. Om foten säger: »Jag är ingen hand, jag hör inte till kroppen«, så hör den likafullt till kroppen. Och om örat säger: »Jag är inget öga, jag hör inte till kroppen«, så hör det likafullt till kroppen. Om hela kroppen var öga, vad blev det då av hörseln? Om allt var hörsel, vad blev det då av luktsinnet? Men nu har Gud gett varje enskild del just den plats i kroppen som han ville. Om alltsammans var en enda kroppsdel, vad blev det då av kroppen? Nu är det emellertid många delar, men en enda kropp.

Ögat kan inte säga till handen: »Jag behöver dig inte«, och inte heller huvudet till fötterna: »Jag behöver er inte.« Tvärtom, också de delar av kroppen som verkar svagast är nödvändiga, och de delar av kroppen som vi inte tycker är fina, dem gör vi så mycket finare, och de delar vi skäms för omger vi med så mycket större anständighet, något som de anständiga delarna inte behöver. Men när Gud satte samman kroppen lät han de ringare delarna bli särskilt ärade, för att det inte skulle uppstå splittring inom kroppen och för att alla delarna skulle visa varandra samma omsorg. Lider en kroppsdel, så lider också alla de andra. Blir en del hedrad, så gläder sig också alla de andra.

Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den. I sin församling har Gud gjort några till apostlar, andra till profeter, andra till lärare; åt några har han gett gåvan att göra under, att bota sjuka, att hjälpa, att styra, att tala olika slags tungotal. Kan alla vara apostlar? Eller profeter? Eller lärare? Kan alla göra under? Eller bota sjuka? Kan alla tala med tungor eller tolka sådant tal?

eller (kortare läsning):

Andra läsningen

1 Kor 12:12-14, 27

Liksom kroppen är en och har många delar och alla de många kroppsdelarna bildar en enda kropp, så är det också med Kristus. Med en och samma Ande har vi alla döpts att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått en och samma Ande att dricka. Kroppen består inte av en enda del utan av många. Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den.

Halleluja

Jfr Luk 4:18

V. Herren har sänt mig
att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 1:1-4; 4:14-21

Många har redan sökt ge en samlad skildring av de stora händelser som ägt rum ibland oss, så som de har berättats för oss av dem som från första stund var ögonvittnen och blev ordets tjänare, och efter att grundligt ha satt mig in i allt ända från början har nu också jag beslutat att i rätt ordning skriva ner det för dig, högt ärade Theofilos, för att du skall förstå att de upplysningar du har fått är tillförlitliga.

Med Andens kraft inom sig återvände Jesus till Galileen, och ryktet om honom spred sig i hela trakten. Han undervisade i deras synagogor, och alla lovprisade honom. Han kom till Nasaret, där han hade växt upp, och på sabbaten gick han till synagogan, som han brukade. Han reste sig för att läsa, och man gav honom profeten Jesajas bok. När han öppnade den fann han det ställe där det står skrivet: *Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blindade, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren.* Han rullade ihop boken och gav

den tillbaka till tjänaren och satte sig. Alla i synagogan hade sina blickar riktade mot honom. Då började han tala till dem och sade: »I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig.«